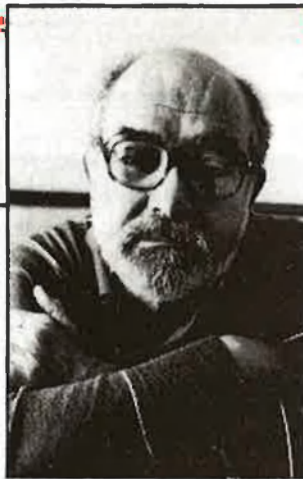

Ara com abans...

El president del govern, quan va contestar l'altre dia, durant el debat que va seguir la seua intervenció sobre l'«Estat de la Nació», a un diputat que aportava com a indici del fet que a «la Nació» es continua torturant l'informe 1984 d'Amnesty Internacional, va dir que el que diu aquesta entitat no és «dogma». I, certament, no ho és, ni Amnesty ho pretén. Entre altres raons perquè no hi ha dogmes. L'observació, per tant, era lamentablement inútil. I dic lamentablement perquè no deixa de produir certa trista impressió sentir desqualificacions d'una entitat semblant, precisament en boca d'un, diguem-ne, socialista —o socialdemocrata si ho preferiu, tant se val— que, sens dubte, haurà argumentat en un altre temps contra les tortures —¿o és que tampoc aleshores es torturava?—, basant-se en els informes més sòlids de què es disposava llavors, és a dir, els d'Amnesty precisament.

Alguns dies després, Barrionuevo afegiria que darrere dels informes d'Amnesty hi ha sempre accions deliberades que volen desprestigiar els serveis de seguretat de l'estat. ¿Ara només o ja passava el mateix abans

del 20-N del 75? Perquè no se si la coincidència és pura casualitat, però el franquisme deia d'Amnesty les mateixes coses que en diu Barrionuevo. El senyor Fraga, per exemple —i sense anar més lluny—, podria testificar-ho, ja que aleshores era l'encarregat de les desqualificacions, com a ministre d'¿Informació?, i portaveu del govern.

Potser les exigències del guió, és a dir, les condicions del pacte transaccional, demanen semblants *strip-tease* socialistes, però la veritat és que jo no he llegit ni que s'hagen exigit responsabilitats sobre els abusos de poder del franquisme —per referir-nos-hi amb una qualificació ben discreta— ni que els qui els exercien hagen estat apartats de les mateixes funcions. ¿Per què hem de creure, doncs, que no fan ara allò que en uns altres temps consideraven «eficaç» i útil?

El senyor president sap que, si hi ha una salvatjada que es puga cometre amb la més absoluta impunitat, es tracta de la tortura.

No hi ha mai «proves» derivades del testimoni directe, però hi ha tortures. Tots ho sabem. Mentre hi haja impunitat, hi haurà tortures i, per tant, allò més eficaç és l'assistència lletrada al detingut des del mateix moment de la detenció. Ni amb això n'hi hauria prou, però és el mínim que es pot exigir, perquè no hi ha dubte que qualsevol altra cosa, qualsevol sistema «excepcional», facilita la sumarietat bestial d'obtenir declaracions sota pressió psicològica i física. Es per això que res, absolutament res, no justifica autoritzar les detencions sense la intervenció immediata del jutge i l'advocat defensor.

Sembla, però, que allò que anomenen pragmatisme arriba també a tolerar el «treball brut» que, segons diuen, exigeix l'eficàcia d'una «bona» administració. Som molts, però, els qui creiem que el fet de tolerar la degradació de les tortures és degradar-se. I que per a tal viatge no paga la pena haver «canviat» les aparences, perquè, efectivament, les aparences enganyen.

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom 2n.

Nom Domicili

Població D. P. Tel. part.

Lloc de naixement Any de naixement.

Professió Lloc de treball.

Se subscriu el setmanari EL TEMPS per un any per la quantitat de:

5.950 pessetes 10.500 pessetes (Europa) Firma

Pagarà: semestralment anualment

Forma de pagament: Dom. bancària Taló bancari Gir postal

En el cas corresponent, ompliu la domiciliació bancària.

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIA, S. A. Avangarda del Baró de Càrcer, 40. 1a. València-1

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors:

Caixa o banc Agència

Carrer Ciutat

Els pregue que els rebuts que a nom d'

Domicili Població

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIA, S. A., per un total de ptes.

a pagar en terminis per la quantitat de ptes. siguin

pagats amb càrrec al rebute corresponent a la llibreta d'estalvis núm. de de 198

Firma